

Kneifel Imre BÚCSÚZTATÓ!

Kedves Vendégek – egykori és jelenlegi Kollégák, Meghívottak, Rokonok, Ismerősök és Tisztelők!

Az imént látott „kultur-csokorral” szeretettel köszöntelek Benneteket. Az alkalom, mely e színes műsort életre hívta az az ÜNNEP, amikor is tisztelettel köszöntjük nyugdíjba vonuló igazgatónkat, Kneifel Imrét!

Kedves Imre! Mi ma ünnepelni jöttünk – ünneplünk Téged az intézményvezetőt, a munkatársat, a pályatársat, a kórusvezetőt, a szakembert – kinek neve, személyisége nemcsak körünkben, hanem városszerte ismert!

Hogy ez így van, s hogy mindez való, azt a múlt pénteken, az utolsó általad vezetett tanévzáró ünnepélyen megtapasztalhattad! Távolmaradásom miatt én csak a fotókat láttam, s láttalak Téged, azt a PEDAGÓGUST, aki „szentbeszéde” elmondása után mély hallgatásban, meglepődve, s talán belül könnyeket ejtve próbálja elhinni az elé táruló valóságot – a rengeteg szülőt, a még több volt tanítványt, akik Kriszta hívó szavára tiszteletük jeleként köszöntöttek Téged nyugdíjba vonulásod alkalmából.

Ha ünnep, akkor boldogság, még ha könnyeket is csal a szemünkbe. Ugyanakkor elismerése a több mint 40 éves életpályának, mely sokszínűségével, tartalmával, elkötelezettségével, hagyománytiszteletével, értéket teremtő szándékával példaértékű. És mindezen dicsérő szavak Neked szólnak, Rólad szólnak.

Elhangozhat a kérdés, hogy lesz valaki ennyire elhivatott szakmai munkája iránt? Véleményem szerint életünk szempontjából meghatározó, hova, milyen családba születünk, milyen géneket öröklünk. S Neked, Imre szerencséd is volt – hiszen Gyuri öcséd a családfakutatás során, már talált olyan közvetlen felmenőket, akik az 1800 -as évek elején éltek és számukra csak a zene volt az élet. Tehát igazolt, hogy születéssel egy több évszázados, sokgyermekes, kántor, zenész dinasztiába. A családod tagjai generációkon keresztül kapcsolódtak a zenéhez, a pedagógus léthez – a hangszereken való játék, az éneklés, a tánc – a család minden tagjába beleivódott. Felmenőid között zeneszerzők, zenészek, népdalgyűjtők és karvezetők voltak. Tisztelitek a rokonságot, hiszen az unokatestvér találkozókat még ma is megszervezitek. És ezen genetikai örökségen túl, kaptál egy szülői szemléletet, mely valahogy így hangozhatott: „ ... elég ügyesek, tehetségesek vagyunk mi a zenében, de kell egy tisztességes szakma is!”

Gyuri öcséd szerint JÓ gyerek voltál, tudtad és tetted a kötelességedet! És bár középiskolásként Te is, mint oly’ sok gimnazista kerested saját utadat – DE a népzene, az éneklés, a hangszerek, a tánc mindig benne volt az ifjúságodban!

Lehet, előbb kaptad meg néptáncosként az „aransarkantyús táncos” címet, mint eldöntötted volna, hogy a Zeneakadémiára jelentkezel?

Bár 1978-ban diplomáztál, de már évekkorábban a katedrán találtad magad, folytatva a családi hagyományt. Szülővárosodban a Vasvári Pál Gimnázium volt az első munkahelyed. DE nemcsak tanári diplomával tértél vissza ide, - hanem azzal a lehetőséggel, hogy családi örökségként, másodkarnagyként átvedd nagybátyádtól az Alba Regia Kórus karnagyi pálcáját. ÉS, hogy életre hívd a Tilinkó zenekart.

Megbízható, hűséges ember vagy! 1993-tól igazgatóként irányítottad a Kodály Zoltán Ének – zenei 12 évfolyamos Művészeti Iskolát, és 1996-tól vagy a jelenlegi, Kodály iskola vezetője. Ez pályafutásod második, s egyben utolsó munkahelye.

44 munkával eltöltött év!

Eltökélten, elhivatottan, fáradhatatlanul szolgáltad a családi örökséget! S mindezt számtalan kitüntetés is bizonyítja:

- a Szocialista Kultúráért díj
- a Pro Civitate díj
- a Székesfehérvárért díj
- a Kóta díj
- a Fricsay díj - és biztos nem neveztem meg valamennyit!

A munkádra szükség van – és ezt jelen időben mondom – hiszen tudjuk, hogy számos zenei szervezetnek vagy tevékeny tagja, vezetője!

Nem tudom, milyen érzés szembesülni a ténnyel, hogy az ember NYUGDÍJ - ba vonul! Talán egy pillanatra megtorpan, talán rácsodálkozik a világra, hogyan tovább! De én tudom, hogy van benned TENNI AKARÁS, nem fogsz kizárólag otthon a karosszékben ülni!

Ötleként - mit is mondhatok? Állítsd össze a BAKANCSLISTÁDAT, gondold át, mi mindent szeretnél, ill. akarsz még tenni! És ne feledd – szomorúság ellen a leghatékonyabb a SÓS VÍZ! SÓS VÍZ a könny – és már tudom, Téged belülről tisztít, belülről nyugtat! De SÓS VÍZ a tenger is – az élet tengere – ÉLVEZD MÉG SOKÁIG, LUBICKOLJ BENNE!

Székesfehérvár, 2022. 06. 24.

Köszönöm, hogy a munkatársad lehettem!

NÁ